

УДК 342.9

М. В. Коваль*здобувач кафедри адміністративного та господарського права
Запорізького національного університету***ДЕЯКІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ МИТНИЦІ ДФС УКРАЇНИ**

Одним із визначальних показників становлення та розвитку України як незалежної правової держави є державна митна справа – встановлені порядок і умови переміщення товарів через митний кордон України, їх митний контроль та митне оформлення, застосування механізмів тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, справляння митних платежів, ведення митної статистики, обмін митною інформацією, ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, здійснення відповідно до закону державного контролю нехарчової продукції при її ввезенні на митну територію України, запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил та інші заходи, спрямовані на реалізацію державної митної політики [7, ч. 1 ст. 7]. Разом із тим, ефективність її здійснення безпосередньо залежить від рівня дієвості функціонування митної системи України, ключовою ланкою якої є митниці Державної фіскальної служби України (далі – митниці ДФС України). При цьому, в умовах переосмислення загальних проблем здійснення державної митної справи, підвищення результативності діяльності держави у сфері захисту митних інтересів та забезпечення митної безпеки України, а також розвитку економіки України та її інтеграції до світової економіки, питання розробки якісно нових та нормативно збалансованих підходів до визначення адміністративно-правового статусу митниць ДФС України як безпосередніх суб'єктів здійснення державної митної справи, його трансформації та вдосконалення залишається актуальним та потребує комплексного забезпечення. А отже, теоретична та практична значимість проведеного дослідження не викликає сумнівів.

Ступінь розробленості проблеми. Дослідженню проблематики адміністративно-правового статусу державних органів у різні часи приділяли увагу у своїх наукових пошуках чимало провідних вітчизняних та зарубіжних науковців у галузі адміністративного права, серед яких: Авер'янов В.Б., Александров М.Г., Атаманчук Г.В., Бандурка О.М., Бахрах Д.М., Бевзенко В.М., Битяк Ю.П., Додін Є.В., Ківалов С.В., Коломоець Т.О., Кормич Б.А., Лазарев Б.М., Міщенко І.В., Настюк В.Я., Пашко П.В., Науменко В.П., Приймаченко Д.В., Терещенко С.С., Шкарупа В.К., Шульга М.Г. та інші. Однак в умовах модернізації вітчизняної правової системи та її елементів,

дослідження, спрямовані на аналіз адміністративно-правового статусу митниць ДФС України, мають високий рівень наукової новизни, залишаються своєчасними та актуальними.

Мета дослідження полягає у вивченні, на основі аналізу положень чинного законодавства України з питань державної митної справи, специфіки адміністративно-правового статусу митниці ДФС України.

Виклад основного матеріалу. Перш, ніж перейти до специфіки адміністративно-правового статусу митниці ДФС України (який забезпечує системність її прав та обов'язків як безпосереднього суб'єкта здійснення державної митної справи), пропонуємо звернути увагу на загальні підходи до розуміння та визначення понять «статус», «правовий статус» та «адміністративно-правовий статус».

Так, термін «статус» походить від латинського «status» і означає положення, стан. В юридичній енциклопедії за редакцією Ю.С. Шемшученка поняття «статус» трактується як правове становище (сукупність прав та обов'язків) фізичної або юридичної особи [21, с. 356].

У той же час, до визначення змісту категорії «правовий статус» та його структури у сучасній правовій науці існує декілька підходів. Найпоширенішим та найзагальнішим є визначення поняття «правовий статус» як юридичного закріплення особи в суспільстві чи становища того чи іншого суб'єкта в правовій реальності, що відображається у його взаєминах з суспільством і державою. Однак наведене визначення є досить абстрактним, не дозволяє чітко становити ознаки та структурні елементи категорії «правовий статус».

В юридичній літературі обґрунтовано панують погляди щодо трактування поняття «правовий статус» як системи законодавчо встановлених та гарантованих державою прав, свобод, законних інтересів і обов'язків суб'єкта суспільних відносин [18, с. 366]. Дещо ширше до розуміння поняття «правовий статус» підходить А.В. Малько, який характеризує його як комплексну інтеграційну категорію, що відображає взаємовідносини суб'єктів суспільних відносин, особи і суспільства, громадянина і держави, індивіда та колективу, а також інші соціальні зв'язки [16, с. 397].

В.М. Корельський дотримується системного підходу та розглядає правовий статус як складну категорію, яка має загальний, універсальний характер, включає статуси різних суб'єктів пра-

вовідносин: держави, суспільства, особи тощо; відображає індивідуальні особливості суб'єктів і реальне положення їх у системі багатоманітних суспільних відносин, яке не може бути реалізовано без обов'язків, що кореспондуються правам, без юридичної відповідальності в необхідних випадках, без правових гарантій; визначає права і обов'язки суб'єктів у системному вигляді, що дає змогу здійснити порівняльний аналіз статусів різних суб'єктів, для відкриття нових шляхів для їх вдосконалення [17, с. 549].

Доволі часто в юридичній та спеціальній літературі можна зустріти поняття «правовий статус», яке трактується як засіб нормативного закріплення основних принципів взаємодії особи та держави, система еталонів, зразків поведінки суб'єктів, які, з одного боку, захищаються державою, а, з іншого – схвалюються суспільством [14, с. 409].

Сказане дозволяє говорити про правовий статус як багатоаспектну, комплексну, універсальну категорію, яка має чітку стабільну структуру, встановлює характер і принципи взаємодії суб'єктів суспільних відносин, а також, шляхом визначення прав, обов'язків та гарантій їх реалізації, визначає місце суб'єкта в системі правових відносин. Отже, розроблені загальною теорією права загальні підходи до розуміння поняття «правовий статус», дозволяють виокремити такі ознаки правового статусу як самостійної категорії: універсальність; відносна стабільність; взаємозалежність та взаємодія його елементів. Разом із тим, вбачається, наведені ознаки правового статусу є нерозривно пов'язаними, тільки розглядаючи їх у нерозривній єдності та діалектичному взаємозв'язку можна з'ясувати правову природу та зміст правового статусу як єдиного цілого явища, а не окремих його сторін чи аспектів.

Говорячи про поняття «правовий статус державного органу», необхідно вказати, що до його розуміння та визначення науковці також підходять неоднаково. При цьому, в юридичній літературі питання правового статусу державних органів донедавна зводилося, головним чином, до визначення їх компетенції, встановленого законодавством кола прав та обов'язків [5, с. 15], що не давало змоги повністю розкрити зміст досліджуваної правової категорії.

У деяких наукових та правових джерелах при визначенні поняття «правовий статус державного органу» увага акцентується на тому, що вказане поняття позначає певну сукупність повноважень юридично-владного характеру, реалізація яких забезпечує виконання покладених на державний орган завдань [19, с. 34]. Однак, як застерігає О.М. Бандурка, таке визначення є досить вузьким, не охоплює значної частини питань організації та діяльності державних органів, які визначають їх правовий стан або статус

(ці два поняття часто ототожнюються, розглядаються як синоніми) [3, с. 93].

Говорячи про основні характеристики правового статусу державних органів, О.Я. Якимов виділяє у правовому статусі державного органу окремі блоки – цільовий, до якого включає призначення та завдання органу (в тому числі і його функції); структурно-організаційний, до якого відносить питання утворення органу, його структуру, штати; компетенцію та відповідальність [22, с. 34]. Однак, вбачається, досить дискусійною є позиція автора щодо виокремлення компетенції та відповідальності як окремого блоку характеристик правового статусу державних органів. А сформоване положення, передусім, пояснюється тим, що під компетенцією, переважно, розуміють коло питань, які уповноважений вирішувати державний орган, а сама компетенція є комплексною категорією. Крім того, О.Я. Якимов серед характеристик правового статусу державних органів не виділяє форми і методи їх діяльності. І в цьому аспекті необхідно погодитися із позицією О.О. Бандурки, який серед блоків характеристик правового статусу державних органів пропонує виділяти функціональний блок [3, с. 27].

Щодо поняття «адміністративно-правовий статус», то В.Б. Авер'янов доходить висновку, що вказана категорія є комплексом конкретно визначених суб'єктивних прав та обов'язків, яких закріплено за відповідним суб'єктом нормами адміністративного права. На думку автора, необхідною ознакою набуття адміністративно-правового статусу є наявність конкретних суб'єктивних прав та обов'язків, які реалізуються як в адміністративних правовідносинах, так і за їх межами [1, с. 194]. Подібний підхід спостерігається і в судженнях О.О. Бандурки, який вказує, що загалом адміністративно-правовий статус державного органу є певною сукупністю його повноважень юридично-владного характеру, реалізація яких забезпечує виконання покладених на нього завдань [2, с. 23]. Дещо ширше поняття «адміністративно-правовий статус» трактує С.Г. Стеценко, який визначає адміністративно-правовий статус як сукупність прав, обов'язків та гарантій їх реалізації, закріплених у нормах адміністративного права [15, с. 92].

Разом із тим, В.І. Фелик вказує, що «адміністративно-правовий статус» є комплексною правовою категорією, яка на теоретичному рівні відображає становище певного суб'єкта в системі правових відносин, на законодавчому рівні виражається через визначення мети та завдань діяльності відповідного суб'єкта, його прав та обов'язків та інших елементів адміністративно-правового статусу, а на практичному рівні – у здійсненні відповідним суб'єктом (якщо йдеться про публічного суб'єкта правовідносин) своїх повноважень [20].

Досить вдалим вбачається визначення, надане О.В. Запотоцькою, яка досліджуючи адміністративно-правовий статус Національного банку України, доходить висновку, що категорія «адміністративно-правовий статус» є комплексною категорією та передбачає наявність компетенції (мети створення, цілей діяльності, завдань, функцій), повноважень (прав та обов'язків у визначеній сфері діяльності) та юридичну відповідальність [4, с. 169].

У світлі наведеного, видається, адміністративно-правий статус митниці ДФС України – це врегульована нормами митного права складна юридична конструкція, яка є сукупністю взаємопов'язаних структурних елементів, серед яких: правова основа діяльності митниці ДФС України, форми та методи, завдання, функції, мета та гарантії діяльності, адміністративні повноваження митниці ДФС України, а також юридична відповідальність митниці ДФС України за невиконання чи неналежне виконання основних завдань за функціональним призначенням, які в сукупності визначають місце митниці ДФС України у системі суб'єктів митного права, а також механізми держави загалом.

Необхідно вказати, що правовою основою діяльності митниць ДФС України є досить широке коло нормативно-правових актів різної юридичної сили, центральне місце серед яких посідає Митний кодекс України від 13.03.2012 р., положеннями якого визначено, що митниця є митним органом, який у зоні своєї діяльності забезпечує виконання завдань, покладених на органи доходів і зборів. Разом із тим, митниця ДФС України є територіальним органом ДФС України і підпорядковується їй. При цьому, втручання у діяльність митниць ДФС України інших територіальних органів ДФС України не допускається [7, ст. 546]. Показово, що така плутанина та невизначеність у термінології, яка стосується найменування та правового статусу митниць ДФС України виникла у зв'язку із трансформаційними змінами, які передбачали переформатування митної системи України в органи доходів і зборів. Адже зі створенням у 2012 році Міністерства доходів і зборів України правовий статус митниць, які стали складовою нового багатопрофільного і розгалужено-галузевого міністерства, було суттєво оптимізовано щодо новітніх призначень та завдань [9; 13]. У цей же час в законодавство та професійну термінологію введено і поняття «орган доходів і зборів» [9; 10], у зв'язку із чим до положень Митного кодексу України (далі – МК України) внесено доповнення щодо окреслення системи органів доходів і зборів у сфері державної митної справи, наділених законодавцем правомочністю на безпосереднє її здійснення [8, п. 2, п. 36]. На теперішній час п. 34¹ ст. 4 МК України передбачає, що органи доходів і

зборів – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, митниці та митні пости [7]. Однак зі створенням у 2014 році ДФС України як центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів, та митниць ДФС України як її територіальних органів відповідних змін до положень МК України внесено не було [11; 12]. Ситуація, яка склалася, не тільки викликає зауваження щодо нечіткості формулювання суб'єктів формування та реалізації державної податкової і митної політики, що створює проблеми в адміністративно-правовому регулюванні державної митної справи, а й безпосередньо сприяє нечіткості окреслення в офіційних текстах окремих аспектів адміністративно-правового статусу митниць ДФС України (які визначаються і як митні органи, і як органи доходів і зборів, і як територіальні органи ДФС України, і як контролюючі органи, а також як органи стягнення). Вбачається, такий стан речей є недопустимим, адже, зважаючи на ту ключову роль, яку відіграють митниці ДФС України як безпосередні суб'єкти здійснення державної митної справи, саме чіткість та забезпечення єдиної термінології, застосовуваної у науковій літературі, нормативних актах та митній практиці для позначення базових аспектів адміністративно-правового статусу митниць ДФС України, може стати запорукою ефективності трансформаційних перетворень сфери державної митної справи.

Одним із центральних елементів адміністративно-правового статусу митниць ДФС України є їх компетенція. Не вдаючись глибоко у дискусію, вбачається, слід підтримати позицію тих авторів, які визначають компетенцію митниць ДФС України як сукупність предмета відання, прав та обов'язків (повноважень), задач, мети та соціального призначення митниць, що окреслює їх місце та роль у системі органів виконавчої влади та полягає у можливості впливати на порядок переміщення товарів та транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України [6, с. 8].

Що стосується предмета відання як елемента компетенції митниць ДФС України, то він визначає державну митну справу як сферу діяльності, в якій використовуються права та обов'язки, що допомагають розв'язувати питання державного значення – захист митних інтересів та забезпечення митної безпеки України. Виходячи ж із поняття «митниця ДФС України», можна зробити висновок, що метою створення та діяльності митниць ДФС України є безпосереднє здійснення державної митної справи [7, ч. 1 ст. 543].

Ще одним складовим елементом компетенції митниць ДФС України як безпосередніх суб'єктів здійснення державної митної справи є їх соціаль-

не призначення – створення сприятливих умов для розвитку зовнішньоекономічної діяльності, забезпечення безпеки суспільства, захист митних інтересів України [7, ч. 1 ст. 544].

Говорячи про задачі, якими наділено митниці ДФС України, необхідно вказати, що їх коло закріплено у положеннях ч. 2 ст. 544 МК України. Серед них: забезпечення правильного застосування, неухильного дотримання та запобігання невиконанню вимог законодавства України з питань державної митної справи; забезпечення виконання зобов'язань, передбачених міжнародними договорами України з питань державної митної справи, укладеними відповідно до закону; створення сприятливих умов для полегшення торгівлі, сприяння транзиту, збільшення товарообігу та пасажиропотоку через митний кордон України, здійснення разом з митними органами інших держав заходів щодо удосконалення процедури пропуску товарів, транспортних засобів через митний кордон України, їх митного контролю та митного оформлення; здійснення митного контролю та виконання митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, у тому числі на підставі електронних документів (електронне декларування), за допомогою технічних засобів контролю тощо; аналіз та управління ризиками з метою визначення форм та обсягів митного контролю; застосування передбачених законом заходів митно-тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, здійснення контролю за дотриманням усіма суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та громадянами встановлених законодавством заборон та обмежень щодо переміщення окремих видів товарів через митний кордон України; здійснення заходів щодо недопущення переміщення через митний кордон України товарів, на які встановлені заборони та/або обмеження щодо переміщення через митний кордон України, а також товарів, які не відповідають вимогам якості та безпеки; здійснення контролю за дотриманням правил переміщення валютних цінностей через митний кордон України; сприяння захисту прав інтелектуальної власності, вжиття заходів щодо запобігання переміщенню через митний кордон України товарів з порушеннями охоронюваних законом прав інтелектуальної власності, недопущення переміщення через митний кордон України контрафактних товарів; запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил на всій митній території України тощо [7].

Особливістю адміністративно-правового статусу митниць ДФС України є також визначення положеннями законодавства України з питань державної митної справи зон їх діяльності. Так, ч. 4 ст. 546 МК України підкреслює, що митниця

здійснює свою діяльність на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці (Автономна Республіка Крим; область; міста Київ, Севастополь). Разом із тим, окремі митниці можуть здійснювати свою діяльність на територіях двох чи більше адміністративно-територіальних одиниць або на всій території України [7]. Сказане дозволяє говорити про те, що митниці ДФС України уповноважені здійснювати покладені на них законодавством України з питань державної митної справи задачі та функції лише в межах визначеної території, що обумовлює висновок про територіальне обмеження для здійснення ними своєї діяльності.

Окрема специфіка притаманна також відповідальності митниць ДФС України, їх посадових осіб та інших працівників за прийняття неправомірних рішень, вчинення неправомірних дій або допущення бездіяльності, у тому числі в особистих корисливих цілях або на користь третіх осіб, які несуть кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та іншу відповідальність відповідно до закону. Разом із тим, положеннями законодавства України з питань державної митної справи встановлено можливість притягнення вказаних суб'єктів і до цивільно-правової та матеріальної відповідальності за неправомірні рішення, дії або бездіяльність [7, ст. 30].

Висновки. Отже, проведений аналіз нормативного закріплення окремих аспектів адміністративно-правового статусу митниць ДФС України дозволяє виокремити митниці ДФС України з ряду інших державних органів, чітко визначивши особливості їх організації та функціонування. Разом із тим, неоднозначність у категорійному апараті доктрини митного права України, з огляду на динамічний характер державної митної справи, створює проблеми не тільки в окресленні концептуальних засад адміністративно-правового статусу митниць ДФС України як територіальних органів ДФС України на місцях (що є одним із факторів дестабілізації митної системи у структурах ДФС України), але й в адміністративно-правовому регулюванні державної митної справи.

У той же час, вбачається, під адміністративно-правовим статусом митниць ДФС України необхідно розуміти врегульовану нормами митного права складну юридичну конструкцію, яка охоплює правову основу діяльності митниць ДФС України, форми та методи, завдання, функції, мету та гарантії діяльності, адміністративні повноваження митниць ДФС України, а також юридичну відповідальність за невиконання або неналежне виконання основних завдань за функціональним призначенням, які в сукупності визначають місце митниць ДФС України у системі суб'єктів митного права, а також механізми держави загалом.

Література

1. Адміністративне право України. Академічний курс: підруч. : у 2-х томах: т. 1. Загальна частина. Ред. колегія: В.Б. Авер'янов (голова). Київ : Видавництво «Юридична думка», 2004. 584 с.
2. Бандурка О.О. Державна податкова служба в Україні: система, правовий статус, модернізація. Харків : Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2004. 234 с.
3. Бандурка О.О. Управління Державною податковою службою в Україні: організаційно-правові аспекти: монографія. Харків: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2005. 506 с.
4. Запотоцька О.В. Поняття та елементи адміністративно-правового статусу Національного банку України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2017. Вип. 42. С. 166–170.
5. Куліш А.М. Організаційно-правові засади функціонування правоохоронної системи України : монографія. в 2 ч. Ч. 2. Суми : СумДУ, 2007. 236 с.
6. Левченко С.Г. Правові основи реалізації адміністративних повноважень у державній митній справі : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2014. 22 с.
7. Митний кодекс України : Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Голос України*. 2012. № 73–74.
8. Про внесення змін до Митного кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи : Закон України від 04.07.2013 р. № 405-VII. *Урядовий кур'єр*. 2013. № 146. С. 11–16.
9. Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади : Указ Президента України від 24.12.2012 р. № 726/2012. *Офіційний вісник Президента України*. 2012. № 35. Ст. 842.
10. Про Міністерство доходів і зборів України [Положення про Міністерство доходів і зборів України] : Указ Президента України від 18.03.2013 р. № 141/2013. *Митна газета*. 2013. № 7. С. 2–7.
11. Про утворення ДФС України : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 р. № 160. *Офіційний вісник України*. 2014. № 46. Ст. 1213.
12. Про утворення територіальних органів Державної фіскальної служби та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України: постанова Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 р. № 311. *Урядовий кур'єр*. 2014. № 145. С. 10–13.
13. Про утворення територіальних органів Міністерства доходів і зборів : Постанова Кабінету Міністрів України від 20.03.2013 № 229. *Офіційний вісник України*. 2013. № 28. Ст. 951.
14. Скакун О.Ф. Теория государства и права: учебник. Харьков: Консум: Ун-т внутр. дел, 2000. 704 с.
15. Стеценко С.Г. Адміністративне право України: навч. посіб. Вид. 2-ге, перероб. та доп. Київ : Атіка, 2009. 640 с.
16. Теория государства и права: курс лекций / под ред. Н.И. Матузова. А.В. Малько. 2-е изд., перераб и доп. Москва : Юрист, 2001. 776 с.
17. Теория государства и права: учебник для вузов / В.М. Корельский, В.Д. Первалов. Москва: НОРМА-ИНФА, 2002. 616 с.
18. Теорія держави і права: Академічний курс: підручник / Н.М. Оніщенко, О.В. Зайчук. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 688 с.
19. Угровецький О.П. Система оподаткування в Україні: становлення, реформування, адміністрування: монографія. Харків: ТД «Золота миля», 2008. 328 с.
20. Фелик В.І. Особливості адміністративно-правового статусу Національної поліції України як суб'єкта профілактичної діяльності. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2016. № 3. С. 181–189.

21. Юридична енциклопедія : в 6 т. Т. 5 П–С / ред. кол.: Ю.С. Шемшученко (голова) [та ін.]. Київ : Укр. енцикл., 2003. 736 с.

22. Якимов А.Ю. Суб'єкти адміністративної юрисдикції (правовий статус и его реализация): монографія. Ч. 1. Правовий статус суб'єкта адміністративної юрисдикції. Москва : ВНИИ МВД России, 1996. 68 с.

Анотація

Коваль М. В. Деякі питання адміністративно-правового статусу митниці ДФС України. – Стаття.

У статті розкрито основні найбільш поширені в юридичній літературі інтерпретації, тлумачення та трактування поняття «правовий статус». На основі теоретичних та практичних досліджень нормативно-правової бази, наукових доробок вітчизняних вчених надано сутнісну характеристику категорії «адміністративно-правовий статус» та наведено авторське визначення поняття «адміністративно-правовий статус митниці ДФС України». Доведено необхідність удосконалення вітчизняного законодавства України з питань державної митної справи, положеннями якого встановлено адміністративно-правовий статус митниці ДФС України.

Ключові слова: адміністративно-правовий статус, державна митна справа, компетенція, митний орган, митниця ДФС України, орган доходів і зборів.

Аннотация

Коваль Н. В. Некоторые вопросы административно-правового статуса таможи ДФС Украины. – Статья.

В статье раскрыты основные наиболее распространенные в юридической литературе интерпретации, толкования и трактовки понятия «правовой статус». На основе теоретических и практических исследований нормативно-правовой базы, научных разработок отечественных ученых представлено сущностную характеристику категории «административно-правовой статус» и приведено авторское определение понятия «административно-правовой статус таможи ГФС Украины». Доказана необходимость усовершенствования отечественного законодательства Украины по вопросам государственного таможенного дела, положениями которого установлено административно-правовой статус таможен ГФС Украины.

Ключевые слова: административно-правовой статус, государственное таможенное дело, компетенция, таможенный орган, таможня ГФС Украины, орган доходов и сборов.

Summary

Koval M. V. Some issues of administrative and legal status of customs of the state fiscal service of Ukraine. – Article.

The article provides the most wide-spread in legal literature interpretations, definitions and rendering of the notion «legal status». On the ground of theoretical and practical research of normative framework and scientific works of native scientist's detailed characteristics of the category «administrative and legal status» has been given as well as author's definition of the notion «administrative and legal status of customs of the SFS of Ukraine». Necessity of advancing native legislation of Ukraine on the issues of the state customs work, provisions of which regulate the administrative and legal status of customs offices of the SFS of Ukraine, has been proved.

Key words: administrative and legal status, state customs work, competence, the customs authority, customs of the SFS of Ukraine, authority of revenues and duties.